

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17P/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120203071
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120203071.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Johana Máčajovou, v právnej veci navrhovateľa: S. S., K.. XX.XX.XXXX, I. O. O. XX, zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti odporcovi: P. S., Y. Z., K.. XX.XX.XXXX, I. O. I. X, I., zastúpená: Podhorský & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Ventúrska 1, Bratislava, o úprave výživného na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: Q. S., K.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom J. Bottu, takto

rozhodol:

I. Otec je povinný platiť na maloletého Q. výživné v sume 540,-Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to tak, že sumu 380,- Eur bude platiť k rukám matky, a sumu 160,- Eur bude platiť na účet správcu budovy Domová správa, s.r.o., č.ú.: W. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

II. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 22.04.2021 do 31.12.2021 v sume 560,- Eur sa otcovi povoľuje zaplatiť v splátkach vo výške 20,-Eur mesačne, spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto ani odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 07.04.2020 bol doručený Okresnému súdu Trnava návrh zo dňa 07. 04. 2020, ktorým sa navrhovateľ-manžel domáhal rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. V návrhu navrhovateľ uviedol, že s manželkou sa zoznámil približne v roku XXXX, postupne sa ich vzťah prehĺbil, po určitej známosti uzatvorili manželstvo. Vo vzťahu mali od počiatku nezhody, navrhovateľ hrával profesionálne futbal, veľakrát bol mimo domácnosti, po skončení kariéry začal podnikáť, od roku 2016 funguje ako spoločník v spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R., B.. Vzhľadom k dlhodobým problémom a vzájomnej pretrvávajúcej averzii považuje rozvod za jediné možné riešenie. Syna navrhol zveriť do striedavej osobnej starostlivosti, výživné navrhol vo výške 200,- Eur mesačne.

2. Odporkyňa podaním zo dňa 26.05.2020 uviedla, že s rozvodom súhlasí, manželstvo neplní svoju funkciu, navrhovateľ od nej náhle odišiel, nakoľko má mimomanželský pomer. Ohľadne maloletého uviedla, že nie je pravda, že by sa o maloletého starali rovnocenne, ona však nemá záujem brániť v striedavej starostlivosti, pokiaľ súd dospeje k názoru, že je to v najlepšom záujme syna. S výživným nesúhlasí, nakoľko toto nezodpovedá nákladom na maloletého, výživné na syna by malo zodpovedať možnosti zachovania jeho aktuálnej životnej úrovne. Odporkyňa nemá žiaden príjem, na čiastočný úväzok je zamestnaná v spoločnosti manžela, nie je jej vyplácaná žiadna mzda, o všetko sa vždy staral

navrhovateľ, platil všetky náklady s bývaním. Aktuálne býva so synom v byte, ktorý vlastní s manželom v podiele 1. Náklady na syna uvádza: strava 250,- Eur, ošatenie 70,- Eur, hygienické potreby 20,- Eur, zdravotná starostlivosť 20,-Eur, škola 500,- Eur, cestovné 50,- Eur, záujmová činnosť 70,- Eur (klavír, šach, šport).

3. Podaním zo dňa 11.08.2020 (č.l. 40 spisu) doplnila vyjadrenie, v posledných mesiacoch navrhovateľ prestal riadne uhrádzať výdavky na Q. a poslal iba 3x po 200,- Eur za mesiace 5-7/2020, pričom navrhovateľ si musí byť vedomý, že uvedená suma nepostačuje štandardným nákladom na syna, a už vôbec nie životnej úrovni otca,. Matka má za to, že výdavky navrhovateľa smerujú v prospech jeho milienky, nie syna, podľa jej informácií navrhovateľ milienke doprial výlety do luxusných hotelov v Prahe či v Tatrách, dovolenku na neznámom mieste, luxusné darčeky, tenisky zn. J. B., automobil zn. Q., evidovaný na iného majiteľa. Odporkyňa zároveň uvádza, že navrhovateľ nežije u rodičov v O., ale v penzióne. Odporkyňa spochybňuje čestné vyhlásenie navrhovateľa zo dňa 22.05.2020, že v roku 2019 nedisponoval príjmom, nakoľko je spoločníkom v spoločnosti, ktorá aktívne vykonáva podnikateľskú činnosť, vlastní niekoľko luxusných automobilov zn. Q.. Žiada o predloženie daňových priznaní navrhovateľa ako fyzickej osoby, ako aj jeho spoločnosti za rok 2019. Úspešnosť podnikania navrhovateľa deklaruje poukázaním na článok zo dňa 24.06.2020 pre on-line portál pravda.sk. Vzhľadom na životný štandard rodiny v roku 2019 a životnú úroveň navrhovateľa v roku 2020 považuje uvedené čestné prehlásenie za klamlivé a účelovo spísané pre účely určenia vyživovacej povinnosti k maloletému Q.. Odporkyňa navrhuje výsluch viacerých osôb za účelom preukázania majetkových pomerov spoločnosti navrhovateľa, životnej úrovne účastníkov konania (milienka navrhovateľa, spoločník navrhovateľa, rodinní príslušníci účastníkov).

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľa a listinnými dôkazmi obsahnutými v spise, najmä: vyjadrenia odporkyne zo dňa 26.05.2020, 11.08.2020, zmluva o poskytovaní vzdelávania, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 25.09.2020, mandátna zmluva zo dňa 06.08.2020, účtovná závierka spol. S.+Q. H., W..Y..R.. za rok 2018, výpisy z účtov navrhovateľa, vyjadrenie odporkyne zo dňa 30.09.2020, výpis z LV č. XXXX k.ú. I., výpisy z účtov, uznesenie KS Trnava č.k. 26CoP/58/20-156 zo dňa 23.10.2020, podanie odporkyne zo dňa 09.11.2020, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 13.11.2020, 27.11.2020, 15.02.2021, e-mailová komunikácia, fotodokumentácia, doplnenie vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 12.03.2021, daňové priznanie spol. S.+Q. H., W..Y..R.. za rok 2019 a 2020, ročné zúčtovanie preddavkov z príjmov navrhovateľa za rok 2020, vyjadrenie odporkyne zo dňa 11.03.2021, 22.03.2021 spolu s prílohami, kópia zápisnice z pojednávania 17P/51/2020 zo dňa 05.03.2021, vrátane predloženej fotodokumentácie, čestných prehlásení, prednesmi právnych zástupcov, ako aj výsluchmi účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Účastníci konania boli manželmi, z uvedeného manželstva pochádza jedno maloleté dieťa - maloletý Q., K.. XX. XX.XXXX.

6. Právny zástupca navrhovateľa (otca) v rámci prednesu na pojednávaní dňa 02.09.2020 uviedol, že ohľadne spolužitia a rozvratu manželstva sa pridrižiava dôvodov uvedených v písomných podaniach, v prípade rozvodu manželstva súhlasí so zverením maloletého matke, so stykom s mal. synom a ohľadom výživného navrhol sumu 500,-Eur. Momentálne pracuje ako spoločník v spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R.., B., má obchodný podiel 10%, jeho mesačný príjem je 1.000,-Eur. Je spoluvlastníkom bytu na ulici Z. B. I., v podiele 1, je tam poznámka o začatí konaní o určenie vlastníckeho práva.

7. Právny zástupca odporkyne v rámci prednesu na pojednávaní dňa 02.09.2020, uviedol, že sa pridrižiava písomných vyjadrení odporkyne ohľadne rozvodu manželstva, odporkyňa t.č. nepracuje, ale evidovaná je v spoločnosti manžela, už dostala aj výpoveď k 30.09.2020. Zamestnanie si hľadá cez známych v oblasti administratívy. Momentálny nemá žiadny príjem. Náklady na Q. uviedla: súkromná základná škola - mesačný poplatok 400,-Eur, ďalšie náklady sú na krúžky: šach, klavír, tenis celkovo cca 100,-Eur, náklad na bývanie 300,-Eur, uvedený náklad platí navrhovateľ. Náklady na stravu sú cca 200,-Eur, ošatenie 70,-Eur, hygiena 20,-Eur. Maloletý je zdravý.

8. Na pojednávaní predložili účastníci súdu návrh rodičovskej dohody ohľadne zverenia maloletého, zastupovania a spravovania jeho majetku v bežných veciach, vrátane úpravy styku. Ohľadne výšky výživného sa rodičia dohodnúť nedokázali, matka trvala na výživnom vo výške 800,- Eur, otec s takto požadovanou sumou výživného nesúhlasil. Výdavky na výživné v časti nákladov na súkromnú školu

maloletého nepovažuje otec za nevyhnutné, ide o rozhodnutie matky, a preto nevidí dôvod, aby boli zohľadnené v rámci vyživovacej povinnosti. Pôvodný jeho návrh na výživné vychádzal z nákladov bez školného. S nákladmi na maloletého ustálenými v sume 830,-Eur tak, napokon otec súhlasil. Otec následne navrhol výživné vo výške 500,-Eur, po predbežnom právnom posúdení na ďalšom pojednávaní vo výške 540,- Eur, matka s uvedenou sumou výživného nesúhlasila.

9. V podaní zo dňa 25.09.2020 (č.l. 75) navrhovateľ uviedol, že od augusta 2020 podpísal mandátnu zmluvu so spoločnosťou S.+Q. H., W..Y..R., B., v ktorej vykonáva funkciu konateľa, odmena za výkon tejto funkcie je 1.000,- Eur brutto. Pred augustom uvedená spoločnosť vracala navrhovateľovi poskytnutú pôžičku, toto tvorilo príjem otca, v priemere išlo o sumu 1.707,50 Eur, firma zisk za rok 2018 a 2019 nerozdeľovala. Od apríla 2020 mal výdavky v priemere 1.851,73 Eur, ide o náklady na byt, výživné na maloletého, náklady na stravu, hygienu, ošatenie, kultúru. Navrhovateľ býva striedavo u svojich rodičov, ako aj v Hoteli Q. G., kde sa cena jednej noci pohybuje okolo 30,- Eur, záväzok uhradiť cenu za ubytovanie uhradí v splátkach, zatiaľ nie je splatný. Hradí aj výdavky na byt, z ktorého sa odsťahoval, predstavujú celkovo sumu 367,69,-Eur (náklady, služby, zabezpečenie bytu, upratovačka, tv, internet). Výživné na Q. hradí v sume 200,- Eur mesačne. Okrem spoločného bytu, nevlastní žiadnu z nehnuteľností. Navrhovateľ nevlastní žiadne motorové vozidlo, užíva vozidlo, patriace spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R., za rok 2018 nepodával daňové priznanie, nakoľko nemal príjmy. K majetkovým pomerom matky uvádza, že od apríla nie zamestnaná v spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R., dostala výpoveď. Matka býva v byte, ktorý de iure patrí navrhovateľovi, neprispieva na náklady spojené s užívaním bytu, všetky náklady hradí navrhovateľ, pritom nežiada ani náhradu bezdôvodného obohatenia z titulu užívania bytu bez právneho dôvodu. Navrhovateľ má za to, že na poslednom pojednávaní sa rodičia zhodli na výške odôvodnených potrieb maloletého v celkovej sume 800,- Eur, z čoho 500,- Eur sú náklady na súkromnú základnú školu a 300,-Eur ostatné náklady. Navrhovateľ nesúhlasí, aby maloletý navštevoval Základnú školu O., nakoľko to nedovoľujú jeho majetkové pomery, pričom existuje menej nákladný finančný variant v podobe štátnej školy. V súvislosti s uvedeným podal návrh na súd na nahradenie súhlasu matky na prestup maloletého na štátnu základnú školu.

10. Odporkyňa v podaní zo dňa 30.09.2020 (č.l.97) uviedla, že je podielovou spoluvlastníčkou bytu nachádzajúceho sa v I. K. T. I. X (zrejme správne má byť ul. Z. XX), kde mali poslednú spoločnú domácnosť, zariadenie bytu, hnutel'né veci, ako aj garáže patria do BSM manželov. Pracovný pomer v spoločnosti jej manžela považovala za fiktívny, mal trvať od 04.11.2017, o predmetnom pomere nemala žiadnu vedomosť, mzdu nepoberala, až v septembri 2020 jej bolo zaslaných niekoľko platieb (4x po 99,66 Eur), pričom podľa výpovede zo dňa 20.07.2020 by mal pracovný pomer skončiť 30.09.2020, doposiaľ preto nie je vedená ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. S hľadaním práce jej pomáha jej brat, odporkyňa sa snaží zorientovať v pracovných ponukách. Okrem príspevku na dieťa vo výške 24,95 Eur nedisponuje žiadnym príjmom, finančne jej pomáhajú jej rodinní príslušníci, nemyslí si, že by títo mali zastupovať jej manžela pri plnení jeho vyživovacej povinnosti.

11. Dňa 07.10.2020 bola na tunajšom súde pod sp. zn. 39P/52/2020 schválená dohoda rodičov a zmier účastníkov ohľadne určenia výživného pre maloleté dieťa na čas do rozvodu a o určenia výživného na manželku, nasledovného znenia: Účastníci sa zaväzujú, že do právoplatnosti konania o rozvode a úpravy práv a povinností k maloletému vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17P/20/2020 alebo najneskôr do 31.08.2021, podľa toho ktorá udalosť nastane skôr, znášať náklady na školné maloletého vo výške 440,- Eur v rozsahu 68% otec a 32% matka, obaja zvlášť na účet školy v lehote splatnosti podľa zmluvy o poskytovaní vzdelávania zo dňa 25.04.2018 vrátane už splatných záväzkov. Otec sa zaväzuje do právoplatnosti konania o rozvode a úpravy práv a povinností k maloletému vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17P/20/2020 alebo najneskôr do 31.08.2021, podľa toho ktorá udalosť nastane skôr, platiť náklady na bývanie v sume 320,- Eur v lehote splatnosti podľa príslušných zmlúv a sumu 80,- Eur ako doplatok otca na bežné výživné maloletého k rukám matky do 15. dňa v mesiaci vopred.

12. Ohľadne totožných účastníkov je na tunajšom súde vedené aj konanie pod sp. zn. 17P/51/2020 o nezhodu rodičov, predmetom konania je nahradenie súhlasu rodiča so zmenou školského zariadenia, vo veci bolo dňa 31.03.2021 rozhodnuté, konajúci súd udelil súhlas navrhovateľovi namiesto matky, že maloleté dieťa bude navštevovať Základnú školu s materskou školou, T. X. O. XX, I., s účinnosťou pre školský rok 2022/2023 a nasledujúce.

13. Na pojednávaní dňa 24.03.2021 navrhovateľ na výzvu súdu objasnil pôžičku ním poskytnutú spoločnosti v roku 2017, bola poskytnutá firme na jej rozbeh, spoločnosť mu ju vracala postupne v sumách okolo 2.500 - 3.500,- Eur mesačne, to bol jeho príjem. Pôžička je riadne zaevidovaná v účtovníctve. Z uvedených súm žil s rodinou, platil spoločnú domácnosť, peniaze sa spotrebovali. Zisk z roku 2019 z firmy sa nerozdeľoval, išli do väčších projektov. Dôvodom straty za r. 2020 je „korona“, ktorá prerušila všetky plány. Firma robí železné konštrukcie, haly, nie sú teraz objednávky. Firma vlastní 4 autá, 3 Q., jeden menší a dva väčšie, 1 U., autá používajú aj zamestnanci, živnostníci. Navrhovateľ na svoje osobné účely užíva Q. menší, autá sú z r. 2012, 2018, dve sú z r.2019. Priateľka je brigádnicka-administratívna pracovníčka vo firme, jej príjem je 4,-Eur brutto/hod., má k dispozícii všetky autá. Pracuje. Navrhovateľ bol naposledy na dovolenke 2/2020 v P. ešte spolu s manželkou a synom.

14. Právna zástupkyňa odporkyne na pojednávaní dňa 24.03.2021 poukazuje, že v r. 2017 predal navrhovateľ nebytový priestor, išlo o sumu 160.000,-Eur, odporkyňa z nich nič nevidela, myslí si, že za ne postavil dom, v ktorom býva na pozemku firmy. Poukazuje tiež na účelové zníženie obchodného podielu navrhovateľa v spoločnosti z 50 % na 10 %, požaduje predloženie účtovných dokladov o ekonomickej činnosti spoločnosti navrhovateľa, ohľadne poskytnutej pôžičky vo výške 56.000,-Eur, ohľadne príjmu spoločnosti, od ktorej sa odvíja aj príjem navrhovateľa.

15. Z mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom v pozícii mandatára a spoločnosťou S.+Q. H., W..Y..R..., B., ako mandantom vyplýva, že odplata navrhovateľa za výkon činnosti pre uvedenú spoločnosť je 1.000,- Eur brutto mesačne od 8/2021.

16. Z ročného zúčtovania preddavkov na dani z príjmu fyzickej osoby navrhovateľa za rok 2020 vyplýva suma vyplatených zdaniteľných príjmov vo výške 4.809,53 Eur za rok 2020 od zamestnávateľa. Nakoľko ide o príjem za obdobie 8-12/2020, ide v priemere o sumu cca 1.000,- Eur mesačne.

17. Z účtovnej závierky spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R..., za rok 2018 vyplýva výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení- strata 8.263,- Eur. Z daňového priznania a účtovnej závierky spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R..., B., H.: XX XXX XXX, za rok 2019 vyplýva výsledok hospodárenia 128.190,- Eur (výsledok hospodárenia pred zdanením- 156.658,- Eur po odpočítaní dane 28.468,- Eur). Za rok 2020 spoločnosť vykazovala stratu -58.064,- Eur, pričom aktíva spoločnosti predstavujú sumu 770.907,- Eur, vlastný kapitál spoločnosti je v sume 35.657,- Eur, celková zadlženosť firmy je 95,37 %- predstavuje mieru financovania vlastných aktív pomocou cudzích zdrojov, hrubá marža je 1,32 %- predstavuje koľko percent z tržieb zostalo v spoločnosti po zaplatení nákladov (C..E..W.).

18. Z obchodného registra spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R..., B., H.: XX XXX XXX, vyplýva, že navrhovateľ je aktuálne jedným z dvoch spoločníkov a konateľov uvedenej spoločnosti, jeho obchodný podiel v uvedenej spoločnosti je 10%. Spoločnosť bola založená v roku 2015. Predmetom činnosti okrem iného sú: výroba jednoduchých výrobkov z kovu, opracovanie kovu, uskutočňovanie stavieb, prípravné práce k stavbám, dokončovacie stavebné práce, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu a služieb.

19. Z LV č.XXXX, k.ú. I., vyplýva, že manželia sú spoluvlastníkmi bytu č.XX, K. T. Z. XX, I., každý v podiele 1. V katastri v časti poznámka je uvedené začatie konania o určenie vlastníckeho práva, konanie je vedené pod sp. zn. 27C/43/2020.

20. Z čestného prehlásenia navrhovateľa vyplýva, že za rok 2019 nepoberal žiaden príjem.

21. Vo veci rozhodol dňa 24.03.2021 prvostupňový súd, pričom manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, v časti úpravy práv a povinností k maloletému Q. schválil súd rodičovskú dohodu s tým, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, obidvaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Súčasťou dohody je aj úprava styku otca s maloletým, tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým Q. každý nepárny piatok od 15:00 hod. do nedele do 17:00 hod., otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky, a každý páry štvrtok od 15:00 hod. do 18:00 hod., otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky alebo v školskom zariadení, a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky. Výživné stanovil tak, že otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého Q. výživné v sume 590,-Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

22. Uvedený rozsudok bol napadnutý odvolaním oboch rodičov maloletého v časti výživného, následne odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 11.08.2021 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania. Odvolací súd skonštatoval, že vykonané dokazovanie o pomeroch otca, matky a maloletého nezodpovedá tomu, aby na jeho základe mohol byť súdom prvej inštancie vyslovený záver o uložení povinnosti otcovi platiť výživné na maloletého práve vo výške 590 eur mesačne.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie je tak komplexne vyhodnotiť pomery účastníkov konania, zistiť príjmy a iné náhrady príjmu otca a matky, prípadne spolužijúcich osôb, u matky dôvody skončenia pracovného pomeru v rozhodnom období, ale aj výdavky účastníkov konania a posúdiť ich opodstatnenosť. V zmysle vyhľadávacej zásady, vzťahujúcej sa na nesporové konania, je potrebné za rovnaké rozhodné obdobie objektivizovať príjmy a ustáliť zárobkové a majetkové pomery otca a matky, preukázaním pravidelných a nepravidelných príjmov, aktualizáciou príjmov matky a otca, získaním správ od zamestnávateľov, prípadne iných subjektov. Rovnako je potrebné sústrediť sa na podnikateľskú činnosť otca, hospodárenie obchodnej spoločnosti, v ktorej otec vlastní obchodný podiel. Je nevyhnutné vymedziť výdavky všetkých účastníkov konania a ich skutočné vynakladanie overiť. Rovnako treba overiť vlastnícke právo účastníkov k nehnuteľnostiam, hnutelným veciam vyššej hodnoty, peňažné prostriedky na účtoch v peňažných ústavoch, zistiť pomery v domácnosti, príjmy spolužijúcich osôb. Na základe uvedeného súd doplnil dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov, ich výsluchmi na pojednávaní, vyžiadanimi listinných dôkazov, pričom súdu boli doložené: účtovné závierky spol. S.+Q. H., W..Y..R.. za rok 2019, 2020, Zmluva so Slovenskou sporiteľňou, a.s., splátkový kalendár úveru, výpis z knihy analytickej evidencie- prehľadu účtov spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R.., potvrdenia o bezhotovostných vkladoch, rozhodnutie spol. o zmene organizačnej štruktúry, mzdové listy navrhovateľa 2017-2020, odporkyňa 2020-2021, kúpna zmluva 3x, výpis z KN- LV č. XXXX, k.ú. B., vyjadrenie ÚPSVR Trnava, vyjadrenie SP Trnava, výpisy z účtu otca, spoločnosti ohľadne pôžičky poskytnutej otcom spoločnosti a vrátenia poskytnutej pôžičky, kúpne zmluvy na nehnuteľnosti spol. S.+Q. H., W..Y..R.., fotokópie pokladničných blokov, prevodov z bánk, potvrdenie o pracovnom pohovore, Rámcová zmluva o podnikateľskom nájme hnutelných vecí zo dňa 20.09.2019 s Dodatkom zo dňa 10.01.2021, S. Z.Č. S. E. I., čestné vyhlásenie trénera tenisu.

24. V podanom odvolaní otec považuje za nedôvodné navýšenie výživného nad rámec dohody uzatvorenej na čas do rozvodu manželstva, a to aj s ohľadom na očakávané zníženie školného, ktoré tvorí najväčšiu položku z mesačných nákladov na maloletého. Poukazuje, že suma 540,- Eur, na ktorú sa otec zaviazal v konaní 39P/52/2020, predstavovala viac ako 64 % zo súdom ustálených nákladov na maloletého vo výške 840,- Eur, preto zvýšenie výživného o sumu 50,- Eur nepovažuje za opodstatnené. Otec nepopiera, že v minulosti počas trvania manželstva dosahoval príjem cca 3.000,- Eur tvorený vrátenými splátkami pôžičky poskytnutej jeho spoločnosti S.+Q. H., W..Y..R.. na rozbeh podnikania, avšak už od roku 2020 je jeho spoločnosť v strate. Poukazuje tiež na nadštandardnú životnú úroveň matky napriek tomu, že táto je dobrovoľne nezamestnaná, aj matka by sa mala na úhrade životných nákladov maloletého podieľať spôsobom zodpovedajúcim jej životnej úrovni, má za to, že súd sa nedostatočne vysporiadal so životnou úrovňou matky. Nesúhlasí, aby sa prostredníctvom úhrad neprimerane vysokého výživného na maloletého podieľal na znášaní neopodstatnene vysokých nákladov matky. Pokles príjmov otec odôvodňuje hlavne tým, že spoločnosť mu už dospĺacala poskytnutú pôžičku, a tiež vzhľadom na koronakrízu nastal pokles objednávok ako aj tržieb, ktoré skutočnosti nastali nezávisle od vôle otca. Navrhuje upraviť výživné na Q. v sume 540,- Eur mesačne.

25. V podanom odvolaní matka namieta nedostatočné preukázanie majetkových pomerov navrhovateľa, je potrebné vykonať dôsledné preukázanie príjmov viažucich sa k podnikateľskej činnosti navrhovateľa. Poukazuje na tržby spoločnosti S.+Q. H. za rok 2020 vo výške 1.733.034,- Eur, pričom spoločnosť sa ocitla v strate 58.064,- Eur, napriek uvedenému disponuje okrem pracovných vozidiel, viacerými luxusnými vozidlami zn. Q. a U., pričom má len 1 zamestnanca. Považuje za absurdné, aby luxusné vozidlo používali pracujúci živnostníci pre firmu.

Poukazuje tiež na účelovosť zvýšenia základného imania, na ktorom sa navrhovateľ nepodieľal, čím došlo k zníženiu jeho obchodného podielu z 50% na 10% na spoločnosti. Za účelové považuje tiež uzatvorenie mandátnej zmluvy na výkon funkcie konateľa. Poukazuje tiež na predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. I. za kúpnu cenu 160.000,- Eur, ktorá suma patrí do BSM, avšak disponoval ňou výlučne navrhovateľ, ktorú časť investoval údajne časť do rozvoja podnikania jeho

firmy S.+Q. H., W.Y..R., avšak uvedené nepreukázal, ani to, ako naložil zo zvyšnou časťou z predaja nehnuteľností.

Matka poukazuje na skutočnosť, že posledný futbalový klub, v ktorom pôsobil navrhovateľ, dlží navrhovateľovi 26.000,- Eur (č.l. 412), je nutné preukázať, či uvedenou sumou navrhovateľ disponuje, resp. ako ich spotreboval. Navrhuje preukázať spôsob použitia zisku spol. z roku 2019, ako aj okolnosti vedúce k účelovej strate spoločnosti za rok 2020 pri vysokom objeme tržieb, ako aj poskytnutie pôžičky spoločnosti navrhovateľom po vyžiadaní dokladov o ekonomickej činnosti. Výživné na Q. navrhuje upraviť v sume 700,- Eur mesačne.

26. V ďalšom vyjadrení k odvolaniu (č.l. 439) matka poukazuje na skutočnosť, že otec maloletého v odvolaní akceptuje výživné v sume 540,- Eur, napriek ním deklarovanej príjmu 1.000,- Eur brutto, čomu zodpovedá čistá mzda cca 796,12 Eur. Uvedené považuje za zavádzajúce, nakoľko by tak otcovi zostávala suma 256 Eur po odpočítaní výživného. Uvedené nezodpovedá ani názoru otca, v zmysle ktorého by mal vynakladať 22% zo svojho čistého príjmu na výživné. Ak by otec dosahoval skutočne mesačne príjem 796,12 Eur netto, 22% z uvedeného tvorí sumu vo výške 175,15 Eur, čo je oproti sume 540 Eur podstatný rozdiel. Matka má tak za to, že otec zavádza súd ohľadne jeho príjmov a majetkových pomerov, otec v skutočnosti disponuje väčším príjmom, ako sám deklaruje, aj tým, ktorý súd ustálil ako potencionálny.

Ohľadne otcom tvrdenej nadštandardnej životnej úrovni matky táto uvádza, že jej majetkové pomery znaky nadpriemeru nevykazujú, pričom náklady na maloletého jej pomáhajú pokrývať jej rodinní príslušníci. Matka odmieta tvrdenia otca, že by prostriedky určené pre maloletého používala na vlastné potreby, zo súpisu výdavkov na maloletého je zrejmé, že výživné je používané výlučne na zabezpečenie potrieb maloletého. Opätovne poukazuje na účelové vzdanie sa otca obchodného podielu vo výške 40%, ktoré považuje za vzdanie sa časti príjmu. Ako 50%-ný spoločník musel zvýšenie základného imania spoločnosti odsúhlasiť na valnom zhromaždení, a následne sa mal pripraviť o podiel vo výške 40%.

27. V ďalšom vyjadrení k odvolaniu matky (č.l. 445) otec popiera existenciu údajnej pohľadávky vo výške 26.000,- Eur, ktorú sa matka snaží preukázať obyčajne ručne popísaným papierom s uvedením rôznych dátumov a súm bez akéhokoľvek podpisu alebo bližšieho vysvetlenia. Takýto dôkaz pôsobí v konaní ako vtip a nie ako relevantná snaha preukázať tvrdenú skutočnosť. Skutočnosť ohľadne zníženia jeho obchodného podielu opätovne otec vysvetľuje ako následok zvýšenia základného imania, na ktorom sa otec nepodieľal z finančných dôvodov (nedošlo k nemu v dôsledku napr. darovania tretej osobe). Otec má za to, že už súdom ustálená výška nákladov na maloletého v sume 840,- Eur zohľadňuje životnú úroveň otca, ktorá suma ďaleko prevyšuje náklady dieťaťa porovnateľného veku, a to hlavne zohľadnením poplatkov za školné v súkromnej Základnej škole O., ako aj pomerná časť nákladov na bývanie vo veľkom nadštandardnom byte v centre Trnavy. Žiada stanoviť výživné v súlade s odvolacím návrhom 540,- Eur.

28. Ohľadne zvyšovania základného imania spoločnosti otec v podaní zo dňa 23.06.2021 (č.l. 476) upresňuje, že druhý spoločník Q.. Q. P. chcel zintenzívniť podnikanie spoločnosti, chcel získať pre spoločnosť úver, peniaze ním poskytnuté doposiaľ nežiadal vrátiť, ponechával ich v spoločnosti na ďalší rozvoj. Po zvýšení základného imania p. P. bol spoločnosti poskytnutý úver vo výške cca 240.000,- Eur, za ktorý ručil spolu s manželkou. Ohľadne predaja nebytových priestorov a naloženia s uvedenými finančnými prostriedkami otec uvádza, že peniaze boli spotrebované na potreby rodiny, pričom otázka hospodárenia so spoločným majetkom bude predmetom vysporiadania BSM.

29. Z vyjadrenia spoločnosti S.+Q. H., W.Y..R., B. (č.l. 555) doručeného dňa 11.10.2021 na výzvu súdu bol ozrejmý dôvod ukončenia pracovného pomeru odporukyne, a to nadbytočnosť, jej pracovnou náplňou bolo preberať a doručovať poštu, Zo mzdového listu vyplýva jej príjem za rok 2020 celkovo 1.319,- Eur. Z predložených potvrdení Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že v dňoch 17.07.2017, 14.08.2017 a 28.08.2018 boli navrhovateľom vykonané bezhotovostné vklady do spoločnosti v celkovej sume 72.445,- Eur (56.056,- Eur, 15.625,- Eur, 755,- Eur) ako pôžička poskytnutá spoločnosti. Táto bola vrátená, čo vyplýva z knihy analytickej evidencie- prehľadu účtov (č.l. 568-9). Spoločnosť má 2 zamestnancov v pracovnom pomere, jedna je na materskej dovolenke, v prípade potreby si najíma služby živnostníkov a dohodárov. Spoločnosť vlastní pozemky v katastri B., vlastní tiež dodávku E. P., D. D., Š. R., ostatné vozidlá sú majetkom lízingovej spoločnosti, spoločnosť platí nájomné za užívanie vozidiel.

K zvýšeniu základného imania spoločnosti došlo po vzájomnej dohode spoločníkov, druhý spoločník Q. Q. P. mal záujem zintenzívniť podnikanie spoločnosti, za uvedeným účelom chcel získať úver a vložiť do spoločnosti ďalšie finančné prostriedky. Zatiaľ čo pôžičky navrhovateľa vložené do spoločnosti boli postupne vrátené, p. P. tieto peniaze nežiadal vrátiť a ponechával ich v spoločnosti na jej ďalší rozvoj. Po zvýšení základného imania p. P. bol spoločnosti poskytnutý bankou úver vo výške cca 247.220,- Eur, pričom ručiteľom bol výlučne p. P. s manželkou, navrhovateľ nemal záujem prevziať takýto ručiteľský záväzok, zrejme aj odporkyňa by odmietla realizovať ručiteľské vyhlásenie. Zvýšením obchodného podielu p. P. tak došlo k zrealizovaniu skutočného rozsahu osobnej aj materiálnej angažovanosti spoločníkov v spoločnosti. Dôvodom nerozdelenia zisku bolo, že v roku 2018 firma vykázala stratu, za rok 2019 zisk nevyplácali, firma kúpila nehnuteľnosti, ktoré sú dlhodobým hmotným majetkom odpisovaným 20 rokov, peniaze na rozdelenie tak boli použité na vyplatenie nehnuteľností a dane a preddavkov na daň. Podmienky úverovej zmluvy zo dňa 10.11.2020 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. vylučujú vyplácanie nerozdeleného zisku až do splatenia úveru. Ako prílohy predložil: Zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, a.s., výpis z knihy analytickej evidencie- prehľadu účtov, potvrdenia o bezhotovostných vkladoch, rozhodnutie spol. o zmene organizačnej štruktúry, mzdové listy navrhovateľa 2017-2020, odporkyňa 2020-2021, kúpne zmluvy 3x, výpis z KN- LV č. XXXX, k.ú. B., splátkový kalendár úveru.

30. Z vyjadrenia ÚPSVR Trnava zo dňa 20.09.2021(č.l. 532) vyplýva, že P. S. je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 12.10.2020, s úradom spolupracuje, poberá prídavok na 1 dieťa od 1/2021 vo výške 25,50 Eur. Žiadne iné dávky nepoberá.

31. Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne Trnava zo dňa 22.09.2021 (č.l. 352) vyplýva, že P. S. nie je poberateľkou žiadnych dávok sociálneho poistenia.

32. V podaní zo dňa 01.10.2021 matka na výzvu súdu po rozhodnutí Krajským súdom uviedla, že aktuálne nemá žiaden príjem, poberá príspevok na maloletého vo výške 25,50 Eur mesačne. S Úradom práce spolupracuje, avšak vzhľadom na absenciu jej doterajších skúseností nie je zamestnaná, aktuálne sa uchádza o pozíciu asistentky na Okresnom úrade W., tiež na Obecnom úrade Z. B., kde ju čakajú pracovné pohovory.

Ohľadne mesačných nákladov na maloletého matka uviedla, že náklady maloletého na školnom predstavujú po poskytnutej zľave sumu vo výške 330,- Eur, pričom stravné tvorí samostatnú položku v sume 70,- Eur. Ďalšie náklady tvoria: tenisové tréningy- 250-300 Eur (3x týždenne), strava 200,- Eur (vrátane poplatkov za školskú stravu), hodiny klavíra 60,- Eur, ošatenie mesačne 50,- Eur, kozmetika a holič 25,- Eur, voľnočasový program 70,- Eur, cestovné náklady 70,- Eur. Celkovo tak náklady na maloletého podľa vyčíslenia matky predstavujú mesačne sumu cca 1.100,- Eur. Priemerné výdavky matky predstavujú sumu cca 500,- Eur mesačne, ide o náklady na stravu 200,- Eur, 60,- Eur pohonné hmoty, 35,- Eur TV a internet, 50,- Eur lieky, vitamíny, 50,- Eur ošatenie, 100- Eur kozmetika a kaderníctvo. Matka je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. I., v podiele 1. Nie je vlastníkom žiadnych iných nehnuteľností, žiadnych cenných papierov, motorových vozidiel, resp. iných hodnotných vecí. Ohľadne plnenia výživného otcem matka uvádza, že od 15.09.2021, t.j. po doručení rozhodnutia o odvolaní otec posielal na výživné sumu 350,- Eur, dovtedy plnil v sume 590,- Eur. Zo sumy 350,- Eur je matka schopná uhradiť školné a časť stravného, uvedená otcem zasielaná suma nie je schopná pokryť ostatné náklady na maloletého, a to ani pri zohľadnení potrieb maloletého pokrytých matkou.

33. V podaní zo dňa 13.10.2021 otec na výzvu súdu po rozhodnutí Krajským súdom uviedol, že jeho mesačný príjem je za posledných 6 mesiacov približne 770 Eur v čistom.

Ohľadne rozdeľovania zisku v spoločnosti uvádza, že podľa úverovej zmluvy s bankou má spoločnosť zakázané zisk rozdeľovať medzi spoločníkov, a to až do splatenia celého úveru. Navyše spoločnosť investovala do nákupu nehnuteľností, ktorých kúpna cena sa nepremietla na ich hospodárskych výsledkoch spoločnosti, avšak túto bolo potrebné uhradiť v celej sume, z čoho vyplýva, že zisk spoločnosti bol investovaný do ďalšieho rozvoja spoločnosti, čiže v konečnom dôsledku by sa aj tak nemohol rozdeľovať.

Na to, aby otec mohol platiť výživné v sume 590,- Eur, okrem pomoci jeho rodičov, mu spoločnosť poskytuje viacero benefitov, ktoré tak znižujú jeho životné náklady. Otec užíva firemné ubytovanie, za ktoré spoločnosti neuhrádza nájom, na osobnú dopravu používa firemné vozidlo, na súkromné účely má tiež firemný telefón. Jeho pravidelnými mesačnými nákladmi sú tak strava cca 200,- Eur, oblečenie

40,- Eur, daň z nehnuteľnosti 34 Eur, zabezpečenie bytu 39,40 Eur+ hygiena a výživné na maloletého (spolu cca 660,- Eur).

K predaju nebytového priestoru vo výške 165.000,- Eur v roku 2017 otec uvádza, že časť z uvedenej sumy bola použitá na poskytnutie pôžičky jeho spoločnosti, a to vo výške 72.445,- Eur. Časť z uvedenej sumy bolo poslané postupnými prevodmi priamo na účet matky, týmto spôsobom matka obdržala od 11/2017 do 10/2020 celkovo platieb v súhrnnej výške 31.695 Eur. Z uvedenej sumy suma cca 3.000 Eur pripadala na mzdu matky, ktorá bola v to čase v spoločnosti zamestnaná na čiastkový úväzok. Zvyšok, t.j. cca 28.000 Eur boli matke zaslané na zabezpečenie jej nemalých životných nákladov. Ostatné prostriedky z predaja nehnuteľností boli v priebehu manželstva spotrebované na luxusný životný štýl rodiny, ako napr. exotické dovolenky viackrát ročne, pravidelné stravovanie v reštauráciách, platenie upratovacej služby, školné v súkromnej škole pre Marcusa, príp. drahé značkové darčeky, ktoré matka pravidelne od otca vyžadovala.

Pôžička poskytnutá spoločnosti bola realizovaná 3 vkladmi na účet spoločnosti v sume celkovo 72.445,- Eur, následne bola spoločnosťou postupne splácaná počas rokov 2019-2020, uvedené vyplýva z účtu otca ako aj z účtu spoločnosti, rovnako uvedené preukázala samotná spoločnosť.

K nákladom na maloletého vyčíslených v podaní matky v sume 1.105 Eur uvádza, že tieto sú absolútne skreslené a prehnané, niekoľkonásobne prevyšujú potreby jeho rovesníkov. Ohľadne školného 330,- Eur uvádza, že od 9/2021 škola matke prisľúbila zľavu na školnom 30%, čo bolo aj dôvodom, že v konaní o nezhode rodičov ohľadne školy súd rozhodol o prestúpení na štátnu školu až v školskom roku 2022/2023. Dôkazom o uhrádzaní nižšieho školného za 9/2021 je matkou doložený výpis z účtu na školné v sume 231,- Eur. Otec nesúhlasí s nákladom na stravu vo výške 200,- Eur mesačne, nakoľko v škole sa platí 70,- Eur za stavu, v ktorej sume sú započítané raňajky, desiata, obed a olovrant. Náklad 250-300,- Eur mesačne za tenis považuje otec za neúčelný, uvedená suma zodpovedá nákladom hráča na vrcholovej úrovni, a nie začínajúceho hráča, akým je maloletý, a teda lekcie tenisu je možné zabezpečiť omnoho lacnejšie. Otec popiera aj reálnu existenciu tohto nákladu, nakoľko bol predložený len jeden blok údajne za tenis v sume 77,50,- Eur. Ohľadne nákladu na klavír matka nepredložila žiaden doklad, lekcie klavíra boli tiež počas koronakrízy pozastavené, nie je isté, či dôjde k obnoveniu lekcií do budúcnosti. Otec popiera náklady na cestovné v sume 70,- Eur, tréningy maloletý absolvuje len v rámci Trnavy, otec má za to, že náklady s cestovným nesúvisia s potrebami maloletého, navyše nie sú ničím podložené. Voľnočasové aktivity v sume 70,- Eur mesačne nie sú bližšie špecifikované, ani preukázané. Suma 50,- Eur za ošatenie je podľa otca neprimerane vysoká. Otec tak náklady na maloletého ustálil v sume 500,- Eur mesačne, a to 231,- Eur na školné, 150,- Eur strava, 30,- Eur ošatenie, 25,- Eur kozmetika, hygiena, 40,- Eur cestovné, 30,- Eur voľnočasové aktivity. Otec poukazuje aj na skutočnosť, že zo sporiaceho účtu maloletého matka vyberá pravidelne rôzne sumy a platí výdavky na maloletého, za posledný rok (od 9/2020) tak minula viac ako 900,- Eur. Otec tiež poukazuje na sumu 191,30,- Eur, ktorá suma bola matke vrátená ako preplatok na stravnom č.l. 597. Otec má za to, že suma ním uhrádzaného výživného vo výške 350,- Eur je primeraná. Doložil doklady preukazujúce poskytnutú pôžičku spoločnosti, vrátenie poskytnutej pôžičky, kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť, úverovú zmluvu.

34. V písomnom vyjadrení otca zo dňa 25.11.2021 (č.l. 663) boli na výzvu súdu vyčíslené nepeňažné plnenia poskytované otcovi zo strany spoločnosti, a to v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov. Za užívanie motorového vozidla zn. Q. O. D. XXX S., rok výroby 2020, pri obstarávacej cene 29.416,67 Eur bez DPH, t.j. 35.300 Eur s DPH, pri súčasnej hodnote 30.887,50 Eur s DPH, v súlade s §5 ods.3 písm. a uvedeného zákona, hodnota nepeňažného príjmu otca spočívajúceho v bezplatnom užívaní uvedeného vozidla je 308,87 Eur mesačne. Mesačné nájomné za užívanie prenosného obytného kontajnera vo vlastníctve spoločnosti vyčísliť navrhovateľ v sume 180,- Eur, ktorú sumu uhrádza spoločnosť za prenájom iného obdobného kontajnera spol. S. W., W..Y..R.. úhrady elektrickej energie predstavujú sumu 60,- Eur, hodnota nepeňažného príjmu otca spočívajúceho v bezplatnom poskytovaní ubytovania tak predstavuje sumu 280,- Eur (180+60). Vyčíslenie užívania mobilného telefónu nebolo možné, nakoľko tento je využívaný na súkromné účely len z menšej časti. Celkovo tak výška nepeňažného plnenia poskytovaná otcovi zo strany spoločnosti tak bola vyčíslená otcom vo výške 550,- Eur, príjem otca tak spolu s nepeňažným plnením predstavuje sumu cca 1.300,- Eur. Otec poukazuje na užívanie nebytového priestoru na ul. Z. XX, I., ktorý dlhodobo využíva iba matka, pričom neuhrádza dlhodobo náklady za užívanie uvedeného priestoru, pri jej vedomosti o existencii nedoplatku.

35. Na pojednávaniach nariadených súdom po zrušujúcom rozhodnutí Krajským súdom dňa 03.11.2021 a dňa 10.01.2022 otec trvá na výživnom v sume 350,- Eur v súvislosti so zmenou nákladov na

školné, namieta náklady na tenis v sume 300,- Eur, existujú lacnejšie alternatívy pre začiatočníkov, a to skupinové tréningy, náklady by tak boli vo výške 1/3, na takejto sume by bol ochotný sa podieľať. Otec uviedol, že do rozvodu hradil náklady na bývanie v sume 320,- Eur, odvtedy ich zrejme nikto nehradí. Žiada, aby časť nákladov maloletého na bývanie bola uhrádzaná preto na účet priamo správcovi. On žije sám, cez víkend je zvyčajne u rodičov v O., Má priateľku, neživí ju, je sebestačná, má príjem z instagramu, z modelingu, brigáduje u neho vo firme, v hrubom ide o sumu cca 100,- Eur. Na poslednej dovolenke bol s priateľkou v lete v Chorvátsku, nakoľko tam mala tenisový turnaj.

36. Strana matky trvá na výživnom vo výške 700,- Eur, má za to, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na sumu 350,- Eur, keď už v odvolaní navrhoval sumu výživného 540,- Eur. nakoľko otec nerealizuje styk s maloletým, matka znáša náklady na maloletého aj v čase, kedy by mal byť realizovaný styk. Na tom, že maloletý bude navštevovať tenis sa s otcom nedohodli, nakoľko to bolo v čase ich rozvodu, kedy spolu nekomunikovali. Maloletý začal hrať tenis po tom, čo prestal s futbalom, pretože otec si tam vodil svoju novú priateľku, ktorej brat tiež hrával futbal. Náklady za bývanie matka neuhrádza z dôvodu vedeného konania o vrátenia daru (1/2 bytu).

37. Procesný opatrovník navrhol vyživovaciu povinnosť určiť primerane zárobkovým možnostiam a schopnostiam oboch rodičov, veku a potrebám maloletého.

38. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

39. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

40. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

41. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

42. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

43. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

44. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

45. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

46. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

47. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

48. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

49. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

50. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

51. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

52. Nakoľko súd manželstvo účastníkov rozviedol, a právoplatným sa stalo aj rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode ohľadne zverenia, zastupovania, spravovania majetku vrátane úpravy styku maloletého s otcom, predmetom tohto konania po podaných odvolaniach oboch účastníkov je úprava výživného k maloletému Q., ktorý z uvedeného manželstva pochádza.

53. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Zákon preto pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, ako aj nepravidelné. Ďalej sú odôvodnené potreby ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

54. Na strane povinného sa preskúmvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihlada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprímeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavujú v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmvajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Pravidelne zisťovanými okolnosťami v konaní o výživnom na strane výdavkov sú pravidelné, ako aj nepravidelné náklady spojené s bývaním (nájomné, prevádzka bytu, domu), stravou, ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, inými vyživovacími povinnosťami, poisťovacími plneniami, sporením, pôžičkami, splátkovými platbami, daňovými plneniami, výdavkami na výkon povolania. Majetkové pomery charakterizuje vlastníctvo nehnuteľnosti (pozemky, domy, byty, rekreačné chaty, ich počet, reálna potreba a možnosť využitia povinným vrátane získavania výnosov z nich, prípadne dôvod ich nevyužívania na výnosy), cenných

papierov, obchodných podielov, vkladov v bankách, iných hnutelných vecí (motorové vozidlá, luxusné športové vybavenie, zbierky, cennosti, elektronika), ako aj celkový životný štandard (dovolenky, životné náklady). Nejde o zásah do vlastníckeho práva povinného, ktorý môže vlastniť neobmedzené majetkové podstaty, ale len o posúdenie jeho majetkových pomerov vo vzťahu k plneniu prioritnej vyživovacej povinnosti. Okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody), pričom treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potenciality.

55. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávnených detí. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Schopnosti a možnosti rodiča pri tom súd má hodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti ich uplatnenia v danom regióne, atď. Majetkové pomery rodiča pritom súd má posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej životnej úrovne, ktorý môže upozorniť na ďalšie nedoložené príjmy.

56. Náklady na maloletého matka vyčíslila v podaní zo dňa 26.05.2020 v celkovej sume 980,- Eur (strava 250,- Eur, ošatenie 70,- Eur, hygienické potreby 20,- Eur, zdravotná starostlivosť 20,- Eur, škola 500,- Eur, cestovné 50,- Eur, záujmová činnosť 70,- Eur (klavír, šach, lyžovanie, plávanie). Náklady na bývanie matky s maloletým sú v sume 320,- Eur, tieto hradí navrhovateľ. Pred rozhodnutím krajského súdu matka požadovala výživné v sume 800,- Eur. Po zrušujúcom rozhodnutí krajským súdom v časti výživného matka náklady na maloletého špecifikovala v podaní zo dňa 01.10.2021 takto: náklady na školnom predstavujú po poskytnutej zľave sumu vo výške 330,- Eur, stravné v škole tvorilo samostatnú položku v sume 70,- Eur, tenisové tréningy- 250-300 Eur (3x týždenne), strava 200,- Eur, hodiny klavíra 60,- Eur, ošatenie 50,- Eur, kozmetika a holič 25,- Eur, voľnočasový program 70,-Eur, cestovné náklady 70,-Eur. Celkovo tak náklady na maloletého vyčíslila matka mesačne v sume cca 1.050 - 1.100,- Eur.

57. Maloletý Q. je dieťa vo veku XX rokov, navštevuje 1.stupeň ZŠ, okrem nadštandardného nákladu na školné, má priemerné náklady zodpovedajúce dieťaťu v jeho veku. Za odôvodnené bežné mesačné náklady na maloletého súd uznal tieto náklady: súkromnú školu O. vo výške 231,- Eur, bývanie 160,- Eur (polovica celkových nákladov z 320,- Eur), strava 150,- Eur (vrátane stravy v škole v sume 70,- Eur, t.j. cca 5 Eur denne), hygienické potreby (kozmetika, holič) + zdravotná starostlivosť 25,- Eur, ošatenie 50,- Eur, záujmová činnosť 160,- Eur (tenis 100 Eur + klavír 60 Eur), cestovné 40,- Eur. Na základe uvedeného boli ustálené celkové náklady na maloletého vo výške cca 820,- Eur mesačne. Hoci náklady za školné sa od 9/2021 znížili o 30%, čo je cca 100,- Eur, naopak uznané náklady na tenis a klavír v úhrne 160,- Eur predstavujú cca o 100,- Eur vyššie náklady za záujmovú činnosť v porovnaní s obdobím pred 9/2021 (klavír, šach, šport), za ktoré obdobie náklady za záujmovú činnosť matka uplatnila v sume 70,- Eur. Z uvedeného dôvodu tak posúdil súd priznané náklady na maloletého konštantne za celé obdobie od právoplatnosti rozvodu manželstva, od ktorého momentu súd výživné stanovuje. Aj keď teda došlo k čiastočnému zníženiu nákladov za školné, nebolo nutné výživné stanoviť v súvislosti s poskytnutou zľavou zo školného od 9/2021 diferencovane, nakoľko od uvedeného obdobia približne o rovnakú sumu vzrástli náklady na záujmovú činnosť (tenis a klavír).

58. Do odôvodnených nákladov maloletého súd započítal aj nadštandardný náklad za súkromnú školu O. vo výške 230,-Eur (pred 9/2021 suma 330,- Eur), ktorého dôvodnosť namietal otec (pred rozhodnutím KS) s poukazom na možnosť inej finančne menej náročnej alternatívy v podobe štátnej školy. Nakoľko maloletý uvedenú školu navštevuje od svojich 2 rokov, pričom v konaní pod sp. zn. 17P/51/2020 súd udelil súhlas, aby maloletý v školskom roku 2022/2023 začal navštevovať štátnu základnú školu, z čoho je zrejmé, že celý školský rok 2021/2022 bude maloletý uvedenú súkromnú školu navštevovať, súd tak uvedený náklad za súkromnú školu považuje za odôvodnený. Napokon otec maloletého s uvedeným nákladom na školu súhlasil, keď vo vyjadreniach po podanom odvolaní uvedený náklad započítaval do nákladov maloletého. Náklady na pohonné hmoty v sume 70,- Eur považuje súd za čiastočne odôvodnené, priznal ich iba v rozsahu 40,- Eur, ktorú sumu otec uznal, pričom ich vynaloženie nad uvedenú súdom priznanú sumu v súvislosťou s maloletým neboli preukázané, keď všetky aktivity- krúžky maloletého za realizujú v Trnave, pričom matka aj medzi svoje náklady sama uvádzala sumu 60 Eur na pohonné hmoty. Na stravu maloletého súd priznal sumu 150,- Eur, uvedená suma zodpovedá dennej stravovacej jednotke 5,-Eur, ktorá je adekvátna dieťaťu uvedeného veku, pričom matka nepreukázala

potrebu osobitnej stravy u maloletého, resp. iné nároky, resp. zdravotné obmedzenia ovplyvňujúce zvýšené náklady na stravu. Ohľadne nákladov na tenis v matkou uvedenej sume 250-300,- Eur, tieto považuje súd za čiastočne nedôvodné a rovnako nepreukázané, súd má za to, že maloletý ako začiatočník v tenise sa tomuto športu určite môže venovať finančne menej náročným spôsobom, a to tréningom v skupine napr. 3 detí, ako uvádza otec, pri uznaní uvedeného nákladu ním v sume 100,- Eur. Súd matke dáva do pozornosti, že s otcom bolo nutné rozhodnutie ohľadne tréningov tenisu spojené s takýmto finančným zaťažením vopred prekonzultovať, pričom otec uvádzal, že sa ho matka na uvedené nepýtala. Už aj náklad na uvedené tréningy v sume 100,- Eur, ako otec pripustil, predstavuje pomerne vysokú mesačnú položku, avšak otec ju uznal v záujme podpory športových aktivít maloletého. Súd tak priznal náklad za tenis v sume 100,- Eur (oproti matkou uplatnenému nákladu 250-300,- Eur), ktorý rozdiel navyše nebol ani reálne preukázaný, rovnako priznal aj náklad 60,- Eur na klavír, avšak súd nepriznal matkou uplatnený ďalší nárok na voľnočasové aktivity vo výške 70,-Eur, nakoľko nie je špecifikované, o aké aktivity maloletého ide, nebolo preukázané ani ich vynaloženie, a to ani po ich rozporovaní otcom. Suma 160,-Eur v úhrne na voľnočasové aktivity za lekcie tenisu a hodiny klavíra je pomerne nadštandardný náklad, navyše ak ide o maloletého, ktorý uvedené záľuby v podstate navštevuje ako začiatočník. Do nákladov na maloletého súd zahrnul aj náklad na bývanie v sume 160,- Eur (polovica z celkových nákladov na bývanie 320,- Eur), tak ako s uvedenou sumou bolo počítané aj v konaní pred rozvodom a uvedená suma tvorila rovnako náklad maloletého. V úhrne tak odôvodnené náklady na maloletého uznané súdom predstavujú mesačne sumu cca 820,- Eur.

59. Navrhovateľ v čestnom vyhlásení zo dňa 03.03.2021 uviedol, že za rok 2019 nemal žiaden príjem, pričom zároveň deklaroval, že až do júla 2020 žil z peňazí, ktoré mu vracala firma S.+Q. H., W..Y.R., B., titulom ním poskytnutej pôžičky. Uvedené vrátené sumy tak tvorili príjem navrhovateľa, z ktorého uhrádzal potreby celej rodiny. Do júla 2020 týmto spôsobom navrhovateľ dostával titulom navrátenie pôžičky sumy v priemere vo výške 1.707,50 Eur mesačne, tak ako vyplýva z predložených výpisov z účtu otca. Spoločnosť zisk za roky 2018 a 2019 nerozdeľovala, nakoľko podľa vyjadrení navrhovateľa, potrebovala investovať do nových projektov, resp. nakúpila nehnuteľnosti. Od augusta podpísal navrhovateľ mandátnu zmluvu so spoločnosťou S.+Q. H., W..Y.R., B., v ktorej vykonáva funkciu konateľa, odmena za výkon tejto funkcie je 1.000,- Eur brutto. Zároveň navrhovateľ deklaroval, že od apríla 2020 mal výdavky v priemere 1.851,73 Eur (náklady na byt, výživné na maloletého, stravu, hygienu, ošatenie, kultúru). Ak príjem otca bol od 8/2020 brutto 1.000,- Eur, z vyčíslených nákladov otca v priemere 1.851,73 Eur je zrejmé, že príjem nepostačuje na pokrytie výdavkov. Navrhovateľ uvedené objasnil tým, že mu vypomáhajú rodičia, na preukázanie uvedeného tvrdenia predložil súdu doklady o prevodoch v hotovosti od rodičov na jeho účet (platby od 3/2020-9/2021 v sumách v úhrne 6.800,- Eur).

60. Ak navrhovateľ deklaroval od 8/2020 príjem za výkon funkcie konateľa 1.000,- Eur brutto (netto 796,- Eur), súdu sa potom javí pomerne vysoko veľkorysá dohoda a zmier uzatvorené v konaní vedenom pod sp.zn. 39P/52/2020 z októbra 2020, podľa ktorej sa otec zaviazal uhrádzať matke v úhrne sumu 700,- Eur, nakoľko v takomto prípade by otec takmer všetok svoj príjem vynaložil na úhradu výživného na syna a manželku. Ak takúto dohodu uzatvorili účastníci konania, s jej znením súhlasili, a teda navrhovateľ v čase jej uzatvorenia zjavne bol schopný takéto sumy výživného uhrádzať, súd preskúmaním okolností na strane všetkých účastníkov konania v období od uzatvorenia uvedenej dohody a zmieru (október 2020) do rozhodnutiu súdu (1/2022) zistil, že na strane otca maloletého k žiadnej zmene majetkových a zárobokových pomerov nedošlo, súd tak primárne z uvedenej dohody rodičov na účely stanovenie výživného pre maloletého vychádzal. Ak celkovo otec vyslovil súhlas uhrádzať matke sumu 700,- Eur, tak na výživné pre maloletého, ako aj výživné pre manželku, je možné zo znenia uzatvorenej dohody a zmieru logicky vydedukovať, čo z uvedenej sumy považuje súd za výživné pre maloletého, a čo tvorí výživné pre manželku, nakoľko uvedená dohoda je výsledkom spojenia konaní o výživnom na manželku a výživného na maloletého. Je zrejmé, že súčasťou výživného na maloletého v rámci uvedenej dohody sú náklady na školné maloletého vo výške 300,- Eur (68% z celkových nákladov 440,- Eur), náklady na bývanie 160,- Eur (1/2 celkových nákladov na bývanie v sume 320,- Eur) a suma 80,- Eur výslovne uvedená ako doplatok otca na bežné výživné maloletého, ide tak celkovo o sumu 540,- Eur predstavujúcu tak výživné na maloletého na čas do rozvodu manželstva. Zvyšok uvedenej sumy (700-540 Eur) predstavuje druhú polovicu celkových nákladov na bývanie v sume 160,- Eur, ktoré súd posúdil ako výživné na manželku. Uvedené konajúci súd vzhľadom na nedostatočné vysvetlenie vytknuté rozhodnutím KS (bod č.26 predposledná veta) žiadal ozrejmiť aj od účastníkov na pojednávaní, tzn. zistiť, čo uvedenou dohodou a zmierom účastníci sledovali. Matka vyslovene uviedla, že sumu 320,- Eur vnímala ako náklad na bývanie, z ktorej sumy bol otec povinný hradiť jej výživné v 1, t.j.

160,- Eur. Otec uviedol, že suma 300,- Eur ako 68% školného bol náklad maloletého, 80,- Eur ako doplatok výživného na maloletého, sumu 320,- Eur vnímal ako náklad na bývanie, neriešil, aká časť na koho pripadne. Nakoľko suma 320,- Eur na bývanie bola poskytnutá navrhovateľom (otcom a manželom) tak na maloletého, aj na matku, je zrejmé, že na každého pripadla 1 z uvedenej sumy, výživné na maloletého súd z uvedenej dohody na čas do rozvodu manželstva ustálil tak na celkovú sumu 540,- Eur a 160,- Eur na výživné manželku. Súd má za to, že otec je aj naďalej schopný uhrádzať výživné na maloletého dohodnuté v danom čase (10/2020), a to vo výške 540,-Eur, nakoľko nebolo preukázané, že by nastali na strane všetkých účastníkov konania žiadne také zmeny, ktoré by zmenu rozhodnutia, ktorá bola výsledkom dohody účastníkov konania, odôvodňovali. Náklady na maloletého sa od uvedeného času nezmenili, rovnako súd od uvedeného obdobia nezistil na strane rodičov žiadne zmeny v ich majetkových, resp. zárobkových pomeroch. Ak v čase uzatvorenej dohody bol otec schopný sumu výživného na maloletého vo výške 540,- Eur hradiť, pričom sám uvedenú sumu navrhol, zároveň v podanom odvolaní žiadal rozhodnúť o výživnom v identickej výške, a to až do októbra 2021 (kedy otec prvýkrát navrhol výživné vo výške 350,- Eur), súd má za to, že je v možnostiach otca výživné minimálne v takejto sume uhrádzať aj naďalej. Úlohou súdu bolo zistiť, či nie je v možnostiach otca platiť výživné vo vyššej sume, tak ako žiadala matka.

61. Pokiaľ ide o súdnu prax (viď rozhodnutia KS Trnava - sp.zn. 25CoP/35/2021, 26CoP/47/2021, 11CoP/34/2021), rodič by mal zo svojho čistého príjmu vynakladať sumu v rozsahu od 20% do 25% na všetky vyživovacie povinnosti. V predmetnom prípade má povinný rodič jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Maloletý Q. je žiakom 1.stupňa základnej školy (XX rokov), súdom určené výživné na takto staré dieťa sa podľa ustálenej praxe pohybuje vo výške cca 22% z dosahovaného, resp. ustáleného predpokladaného príjmu otca. Na to, aby súd mohol priznať vyššie výživné, tak ako požadovala matka maloletého (800 Eur, resp. 700 Eur), bolo potrebné nesporne ustáliť taký príjem otca, ktorý by vyššie výživné dovoľoval. Otec pri deklarovanom príjme cca 1.300,- Eur netto po započítaní nepeňažných plnení vo výške cca 550,- Eur, deklaroval schopnosť v čase uzatvorenia dohody (10/2020) v konaní 39P/52/2020, ako aj neskôr na pojednávaní (3/2021) plniť výživné v sume 540,- Eur, avšak súdu, a ani matke sa nepodarilo preukázať taký vyšší príjem otca, ktorý by umožňoval vyššie výživné, ako stanovená suma 540,- Eur (muselo by ísť o príjem cca 2.500,- Eur). Na určenie výživného nad sumu 540,- Eur nepostačuje ani príjem otca deklarovaný po započítaní nepeňažných plnení v podobe bezplatného užívania motorového vozidla a ubytovania vo vlastníctve spoločnosti. Okrem spoločného vlastníctva bytu oboma účastníkmi sa napokon nepodarilo preukázať vlastníctvo žiadnych iných nehnuteľností, motorových vozidiel a iných cenných vecí na strane povinného rodiča, ktoré by popri existujúcom príjme mohlo zvyšovať jeho životnú úroveň.

62. Ohľadne námietky matky o účelovom znížení obchodného podielu navrhovateľa v spoločnosti S.+Q. H., W.Y.R.. z 50 % na 10 %, súd uvádza, že nemožno preukázať účelovosť uvedenej obchodnej transakcie. Je zrejmé, a uvedené nepopiera ani navrhovateľ, že zníženie obchodného podielu bolo odsúhlasené Valným zhromaždením, pričom ak sa v spoločnosti navyšovalo základné imanie, na ktorom sa navrhovateľ finančne nezúčastnil (z dôvodu nedostatku financií), avšak ak toto bolo oboma spoločníkmi na valnom zhromaždení odsúhlasené, je logické, že spoločník, ktorý sa na zvýšení základného imania podieľal, sa stal väčšinovým spoločníkom, resp. zvýšil sa obchodný podiel tohto spoločníka, pričom obchodný podiel navrhovateľa, ktorý sa na zvýšení základného imania finančne nepodieľal, sa tak znížil. Z uvedeného tak vyplýva, že ide o čisto obchodno-účtovnú operáciu, v žiadnom prípade táto operácia však nemá bezodplatný charakter. V tomto prípade išlo o zámer spoločníkov navýšiť základné imanie spoločnosti, na ktorom sa majetkovo navrhovateľ nezúčastnil, čím sa logicky znížil jeho obchodný podiel, uvedenou obchodnou transakciou došlo k zrealizovaniu skutočného rozsahu osobnej aj materiálnej angažovanosti spoločníkov v spoločnosti, tak ako uvádzal navrhovateľ, súd má za to, že uvedené konanie navrhovateľa v rámci spoločnosti S.+Q. H., W.Y.R.. nepredstavuje účelové zníženie jeho obchodného podielu, a teda matkou namietané vzdanie sa jeho majetku. Námietky ohľadne uzatvorenia prípadnej tichej dohody, resp. možných prevodov obchodných podielov súd považuje za čisté špekulácie zo strany matky, navyše ničím nepodložené.

63. Súd má za to, že rovnako nedôvodné sú aj námietky matky ohľadne predaja nebytového priestoru vo výške 165.000,- Eur v roku 2017. Otcom bolo preukázané, že časť z uvedenej sumy vo výške 72.445,- Eur bola použitá na poskytnutie pôžičky jeho spoločnosti S.+Q. H., W.Y.R., a to tromi vkladmi na účet, čo vyplýva z ním predložených výpisov z jeho účtu ako aj z účtu spoločnosti. Rovnako z

výpisov vyplýva, že časť z uvedenej sumy v súhrnnej výške 31.695 Eur bola zasielaná prevodmi na účet matky, v období od 11/2017 do 10/2020, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie jej životných nákladov. Ostatné prostriedky (cca 60.000,- Eur) z predaja nehnuteľností boli podľa otca v priebehu manželstva spotrebované na životný štýl rodiny, a to na exotické dovolenky viackrát ročne, pravidelné stravovanie v reštauráciách, upratovacie služby, školné v súkromnej škole pre Q., či drahé značkové darčeky pre matku. Ak mala matka vedomosť, že finančnými prostriedkami z uvedenej transakcie otec disponuje, mala o tom predložiť relevantný doklad, v opačnom prípade jej tvrdenia zostali v rovine nepreukázaných tvrdení, pričom súd argumentáciu otca ohľadne ich spotrebovania považoval za vysoko pravdepodobnú, nakoľko výlučne otec zabezpečoval finančné prostriedky pre rodinu a všetky jej náklady financoval, pričom nebolo v konaní rovnako popreté, že rodina v období pred rozvodom cca 3-4 roky žila vysokým životným štýlom, tzn. absolvovali viaceré exotické dovolenky, stravovali sa v reštauráciách, kupovali značkové oblečenie, atď., potom nie je pri takomto životnom štýle nepredstaviteľné za uvedené obdobie cca 3 rokov minúť 60.000,- Eur (ide o sumu 1.600 Eur mesačne), keď aj sama odporkyňa nepopierala štedrosť navrhovateľa voči nej aj voči synovi v čase manželstva, sama uznala, že bola obdarovaná luxusnými kabelkami, ktorých cenu navrhovateľ špecifikoval sumami aj 2.000,- Eur, pričom odporkyňa nepoprela, že má cca 5-6 takých kabeliek doposiaľ. Ak matka namietala nespotrebovanie sumy z predaja spoločnej nehnuteľnosti, bolo jej povinnosťou uviesť dôkaz o tom svedčiaci, čo sa však nestalo. Navyše súd má za to, že otázka hospodárenia a vyporiadania spoločného majetku patriaceho do BSM bude predovšetkým predmetom konania o vyporiadanie BSM, pokiaľ účastníci takéto konanie budú iniciovať.

64. Z potvrdení Slovenskej sporiteľne predložených otcom vyplýva tiež, že ním boli realizované 3 vklady na účet spoločnosti S.+Q. H., W.Y..R.. v sume celkovo 72.445,-Eur, tieto predstavovali poskytnutie pôžičky spoločnosti, následne bola spoločnosťou postupne navrhovateľovi splácaná počas rokov 2019-2020, uvedené vyplýva z potvrdení otca ako aj z prehľadu účtov spoločnosti- kniha analytickej evidencie, rovnako uvedené preukázala samotná spoločnosť.

65. Skutočnosť o dôvodoch nerozdeľovania zisku spoločnosti za rok 2019 bola odôvodnená uskutočnením kúpy nehnuteľnosti, boli predložené kúpne zmluvy na prevod nehnuteľností zo dňa 18.12.2019, 05.02.2020 (aj z roku 2017), ak teda aj spoločnosť za uvedený rok zisk vykazovala, finančné prostriedky boli vynaložené na nákup nehnuteľností, nebolo možné tak objektívne zisk rozdeliť. K námietke ohľadne nákupov vozidiel pre spoločnosť, súd uvádza, že motorové vozidlo, ktoré navrhovateľ užíva, nie je vlastníctvom spoločnosti, je vo vlastníctve lízingovej spoločnosti, ktorá vozidlo prenája, výhoda pre navrhovateľa za tento nepeňažný príjem predstavujúci užívanie motorového vozidla je zohľadnená v jeho príjme ako nepeňažný príjem, ktorý navrhovateľ vyčíslil na výzvu súdu v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov. Za užívanie motorového vozidla zn. Q. O. D. XXX S., rok výroby 2020, pri obstarávacej cene 35.300 Eur s DPH, pri súčasnej hodnote 30.887,50 Eur s DPH, bola vyčíslená hodnota nepeňažného príjmu otca spočívajúceho v bezplatnom užívaní uvedeného vozidla sumou 308,87 Eur mesačne. Obdobne bola vyčíslená výhoda za bezplatné bývanie. Mesačné nájomné za užívanie prenosného obytného kontajnera navrhovateľom vo vlastníctve spoločnosti bolo vyčíslené v sume 180,- Eur, ako suma za prenájom iného obdobného kontajnera spol. S. W., W.Y..R.. v zmysle Rámcovej zmluvy o podnikateľskom nájme hnuťelných vecí zo dňa 20.09.2019 spolu s jeho Dodatkom zo dňa 10.01.2021, hodnota nepeňažného príjmu otca spočívajúceho v bezplatnom poskytovaní ubytovania vrátane úhrady elektrickej energie predstavujú tak sumu 240,- Eur. Celkovo tak výška nepeňažného plnenia poskytovaná otcovi zo strany spoločnosti tak bola vyčíslená vo výške 550,- Eur, príjem otca spolu s peňažným plnením v hodnote cca 790,- Eur netto predstavuje sumu 1.340,- Eur. Z uvedeného tak vyplýva, že na výsledkoch spoločnosti sa tak otec podieľa aj bezplatným užívaním motorového vozidla, ako aj bývaním, čo sa odrazí aj na jeho životnej úrovni. Avšak ani príjem cca 1.340,- Eur netto mesačne zohľadňujúci výhody spoločnosťou poskytnuté navrhovateľovi nedovoľuje určiť vyššie výživné ako je suma 540,- Eur, z uvedeného dôvodu tak sumu výživného súd ustálil v tejto výške.

66. Pri súdom ustálených nákladoch na maloletého vo výške cca 820,-Eur, stanovené výživné otca na maloleté dieťa vo výške 540,- Eur mesačne pokryje 66% celkových nákladov na maloletého. Sumu 540,- Eur na bežné výživné maloletého tak považuje súd za primeranú vzhľadom k jeho potrebám, s prihliadnutím na vek, a tiež k možnostiam a schopnostiam otca pri jeho potencionálnom príjme za primerané. Spolu s výživným poskytovaným od matky, či už vo forme finančnej ako aj vo forme každodennej osobnej starostlivosti, zabezpečí uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého v požadovanom rozsahu. Takýmto pomerom prispievania oboch rodičov na výživné je zároveň zachované aj pravidlo, že dieťa má mať životnú úroveň svojich rodičov, z čoho vyplýva, že pri výživnom 540,- Eur od

otca a výživným cca 280,- Eur od matky, vrátane jej osobnej starostlivosti a prídavku na dieťa vo výške 25,- Eur (ak celkové bežné náklady sú 820,- Eur), sumou stanoveného výživného tak otec poskytuje dieťaťu primeranú životnú úroveň zodpovedajúcu jeho možnostiam a schopnostiam. Práve započítanie nákladu na súkromnú základnú školu vo výške 300,- Eur (vrátane stravy), ako aj pomerne vysokému nákladu za voľnočasové aktivity vo výške 160,- Eur odzrkadľuje zvýšenú životnú úroveň maloletého, ktorú mu výškou stanoveného výživného umožňuje dosahovať práve otec. V prípade, že maloletý súkromnú školu po ukončení školského roka nebude naďalej navštevovať, uvedená zmena by sa mohla odzrkadliť v zmene výšky výživného vzhľadom na pokles nákladov súvisiacich s návštevou školy. Je treba poukázať aj na benefit užívania nebytového priestoru na ul. Z. XX, I., ktorý je v spoluvlastníctve rodičov, a ktorý dlhodobo využíva výlučne matka s maloletým (pričom neuhrádza dlhodobo náklady za užívanie uvedeného priestoru, a to aj pri jej vedomosti existencie nedoplatku). Aj uvedený priestor, v ktorom bývajú, bez toho, aby bol doposiaľ rodičmi vysporiadaný, predstavuje určite pre maloletého značný benefit zo strany otca, pričom otec nepožaduje od matky protiplnenie za podiel nájomného.

67. Súd teda pri stanovení výživného tak nevychádzal z príjmov otca v roku 2019 a 2020 deklarovaných otcom vo výške cca 1.707,- Eur (titulom vrátenej pôžičky), resp. 790,- Eur netto (1.000,- Eur brutto z mandátnej zmluvy), ani z príjmu po započítaní nepeňažných plnení poskytnutých otcom spoločnosťou S.+Q. H., W..Y..R.. vo výške cca 1.340,- Eur netto, nakoľko je zrejme, že otec musí disponovať vyššími finančnými zdrojmi ako tie, ktoré v konaní deklaroval vzhľadom na jeho náklady, ako aj schopnosť hradiť ním navrhované výživné v uzatvorenej rodičovskej dohode, ako aj v podanom odvolaní. Uvedenú východziu sumu výživného však nebolo možné v zmysle návrhu matky nad 540,- Eur zvýšiť, nakoľko okrem spoločnej nehnuteľnosti v spoluvlastníctve s manželkou, súd nezistil u otca vlastníctvo žiadnych nehnuteľností, iných cenných vecí, vozidiel, úspor, ktoré by jeho životnú úroveň zvyšovali tak, aby bol schopný vyššie výživné plniť.

68. Treba pripomenúť, že dosahovanie primeraných príjmov u rodičov maloletých detí nemôže byť ponechané na ľubovôľu toho-ktorého rodiča, naopak, je to ich povinnosťou, ktorá súvisí s povinnosťou živiť svoje deti dokiaľ nebudú schopné živiť sa samé. Preto je nutné vyžadovať od každého rodiča (za predpokladu, že nemá dostatočné a primerané príjmy z iných zdrojov), aby obstarával príjmy prácou, zodpovedajúcou jeho veku, zdravotnému stavu, kvalifikácii, odbornosti, nadaniu, zručnostiam, skúsenostiam i situácii na trhu práce. Súd tak dáva do pozornosti aj matke, že na vyživovacej povinnosti sa primerane musí podieľať aj ona. Súd nevzhliadol žiaden dôvod, ktorý by matke bránil sa zamestnať, čím by prispela k zvýšeniu svojej, ako aj životnej úrovne svojho syna. Súd poukazuje, že matka maloletého je v produktívnom veku, má vyštudovanú vysokú školu v odbore podnikanie a manažment, v ktorom odbore by sa mohla uplatniť, súdu nie je zrejme, prečo doposiaľ nie je matka zamestnaná. Z internetovej stránky www.profesia.sk <<http://www.profesia.sk>> súd mal preukázané viaceré pracovné ponuky zodpovedajúce vzdelaniu matky, ako aj požiadavke, že matka doposiaľ nepracovala, čiže má status absolventa bez praxe. Uvedené súdom vyhladané ponuky zodpovedajúce požiadavkám matky (administratívne práce) sa pohybujú s ponukou zárobku od 800,- až 1.200,- Eur brutto mesačne, súd ich na pojednávaní dal k nahliadnutiu obom účastníkom a tieto aj tvoria obsah spisu, vrátane ponúk z 3/2021, ako aj z 1/2022 (ponuky z 3/2021 boli súčasťou spisu aj pri predošlom rozhodnutí, nachádzali sa v prílohách spisu). Išlo napr. o ponuky odborného referenta na úrade trnavského samosprávneho kraja, administratívneho pracovníka v oblasti automobilového priemyslu, pracovníka v personálnej spoločnosti, administratívneho pracovníka v oblasti potravinárstva, v oblasti techniky, klientsky online pracovník v oblasti personalistiky, atď., všetky v rámci Trnavského kraja. Matka súdu preukázala jediný absolvovaný pohovor zo dňa 25.10.2021 od začiatku konania, t.j. za viac ako 1,5 roka, ktorú skutočnosť súd nevyhodnotil ako skutočný záujem sa zamestnať, matka záujem deklarovala skôr ako len zisťovanie možností sa zamestnať, v zaučaní sa v počítačových programoch, pričom nemožnosť zamestnania matka odôvodňuje aj situáciou s „koronou“, prípadne potrebou jej prítomnosti pri vyučovaní svojho syna distančnou formou (on line), ktorého nie je možné nechať samého, avšak takáto argumentácia neobstojí. Matka maloletého nie je jediným rodičom, ktorý má dieťa v celodennej starostlivosti, je mnoho ďalších rodín, v ktorých sa rodič sám stará celodenne o maloleté dieťa, neraz aj so zdravotnými problémami, prípadne v horších bytových podmienkach, prípadne sa stará aj o viac detí a dokáže napriek tomu svoje schopnosti a možnosti využívať prácou napr. v domácom prostredí, i keď pochopiteľne možno v menšom rozsahu ako rodič, nemajúci žiadne podobné obmedzenia. Ohľadne preukázania zdroja, z ktorého matka pokrýva náklady na maloletého v sume ňou uvedenou cca 1.000,- Eur mesačne, ako aj svoje bežné náklady vo výške cca 500,- Eur, keď matka okrem prídavku na dieťa v sume cca 25,- Eur, nemá žiaden iný príjem, uvádzala svoju rodinu, predovšetkým svojho brata. Je zrejme, že časť nákladov hradila

z výživného poskytovaného navrhovateľom v zmysle schváleného zmluvy v celkovej sume 700,- Eur, neskôr v sume 590,- Eur a 350,- Eur, pričom zvyšok podľa vyjadrení odporkyne uhradza prostredníctvom pomoci od svojich rodinných príslušníkov. Jej argument, že napriek tomu, že napracuje, vie zabezpečiť finančné prostriedky pre seba aj svojho syna cez rodinných príslušníkov, súd nepovažuje za správny, keď matka takto prenáša svoju vyživovaciu povinnosť na iných, pričom v konaní nebolo preukázané, že by matke niečo bránilo v snahe sa zamestnať tak si plniť svoju zákonnú povinnosť. Nesprávna je tiež argumentácia matky, že vyživovaciu povinnosť otca maloletého plnia jej rodinní príslušníci, nakoľko otec vyživovaciu povinnosť plnil v zmysle rodičovskej dohody v sume 540,- Eur, a to do apríla 2021, od mája 2021 v sume 590,- Eur v zmysle zrušeného rozsudku zo dňa 24.3.2021, a od 9/2021 v ním zníženej sume 350,- Eur, poskytoval tak maloletému finančné prostriedky, pričom práve matka nie je zárobkovo činná počas celého konania, a s prihliadnutím na poskytovanú osobnú starostlivosť o maloletého, pri úhradách na nákladoch na maloletého sa spolieha výlučne na otca maloletého, resp. svojich rodinných príslušníkov, keď pri súdom ustálených nákladoch na maloletého vo výške cca 800,- Eur požadovala výživné v sume 700,- Eur. Z uvedeného potom pre súd vyplýva, že finančná výpomoc od rodičov matky, resp. iných rodinných príslušníkov matky, supluje práve vyživovaciu povinnosť nezamestnanej matky, a nie otca, ktorý výživné aspoň čiastočne plní. Napriek uvedenému, keď matka aj doposiaľ nie je zamestnaná, pričom nie je dôvod na uvedený stav, vyživovacia povinnosť voči maloletému vyplýva zo zákona, a primeraným podielom sa na nej musí podieľať aj ona, čo napokon vyplýva aj z toho, že ak ustálené náklady na maloletého sú cca 820,- Eur, pri stanovení výživného otcovi 540,- Eur, rozdiel by mala znášať matka svojím pričinením (pričom súd nemyslí tým pomoc od jej rodiny). Pri uvedenom vyčíslení však neobstojí ani argument otca, že výživným nad 350,- Eur by plnil okrem výživného na maloletého aj na potreby matky, nakoľko pri ustálení nákladov na maloletého je zrejmé, že aj po uhradení výživného vo výške 540,- Eur zostanú aj naďalej neuhradené náklady, ktoré musí uhradiť matka.

69. Obaja rodičia deklarovali v konaní skutočnosť, že im finančne pomáhajú rodinní príslušníci, pričom strana otca namietala, že súd vyhodnotil uvedenú pomoc pri otcovi ako nedôveryhodnú napriek preukázaným prevodom na účet otca od svojich rodičov, pričom súd pri matke takéto pochybnosti nemal, napriek nepreukázaniu finančnej pomoci od rodiny matky. K uvedenému súd uvádza, že v prípade matky, ktorá nepracuje počas celého konania, nepracovala ani počas trvania manželstva, nakoľko rodinu vždy finančne zabezpečoval výlučne navrhovateľ, pričom toto nepopiera ani jeden z účastníkov, je pochopiteľné, že matke pri jej jedinom príjme- prídavku na dieťa v sume cca 25,- Eur, musí niekto pomoc poskytovať, a teda nepovažoval za relevantné uvedené hlbšie preukazovať. Avšak pri otcovi, ktorý ako bolo už povedané, rodinu finančne zabezpečoval výlučne on, pričom životná úroveň rodiny bola podľa vyjadrení oboch účastníkov vysoká, je nepravdepodobné, že práve v čase rozvodového konania začali otca finančne podporovať jeho rodičia. Z uvedeného dôvodu skutočnosť o pomoci od rodinných príslušníkov v prípade matky sa javí ako nevyhnutná, v prípade otca skôr ako účelová smerujúca k navodeniu nedostatku finančných prostriedkov a nižšej životnej úrovne. Súd nepovažoval uvedenou skutočnosťou sa zaoberať hlbšie a vykonať výsluchy svedkov-rodinných príslušníkov, ktorí by zrejme uvedené skutočnosti ako blízke osoby účastníkom potvrdili.

70. Časť z výživného vo výške 160,-Eur, ktorá predstavuje náklad maloletého na bývanie, ako polovica všetkých nákladov na bývanie 320,- Eur (168,60 Eur energie- zálohy, +103,- Eur fond opráv, 32,- Eur-TV+ internet, 30,- Eur bezpečnostná služba), súd vo výroku uložil navrhovateľovi platiť priamo na účet správcu budovy Domová správa, s.r.o., nakoľko tak otec navrhol, keďže od rozvodu uvedené platby za bývanie nie sú matkou uhrádzané, napriek tomu, že vo výživnom od otca tieto náklady maloletého boli zahrnuté. Súd tak uvedenej požiadavke otca vyhovel a rozhodol tak o uhrádzaní uvedenej časti nákladov maloletého priamo správcovi bytu, aby tak nedochádzalo k navyšovaniu nedoplatku, keď uvedený náklad vo výške 160,- Eur bol aj súdom uznaný za náklad maloletého súvisiaci s jeho bývaním.

71. Súd z dôvodu hospodárnosti nevykonal vo veci ďalšie navrhované dokazovanie, ako výsluchy svedkov - priateľky navrhovateľa, druhého konateľa spoločnosti, resp. iných rodinných príslušníkov, nakoľko uvedené nepovažoval súd k rozhodnutiu veci za potrebné.

72. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

73. Nedoplatok na výživnom súd vyčíslil v celkovej sume 560,- Eur. Suma určeného výživného sa vzťahuje ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, t.j. od 22.04.2021. Výpočet nedoplatku vychádzal zo súm uhradených navrhovateľom od 22.04.2021 do 31.12.2021, za apríl bola uhradená suma 540,- Eur, za 5-8/2021 suma 4x 590,- Eur, za 9-12/2021 suma 4x 350,- Eur. Za obdobie 5-8/2021 je tak preplatok 4x 50,- Eur, t.j. 200,- Eur, za 9-12/2021 je nedoplatok 4x 190,- Eur, t.j. 760,- Eur. Celkovo tak nedoplatok na výživnom za obdobie od 22.04.2021 do 31.12.2021 je v sume 560,-Eur (760 Eur mínus 200 Eur). Súd otcovi povolil zaplatiť vyčíslený nedoplatok v splátkach vo výške 20,-Eur mesačne, spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

74. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

75. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

77. Podľa § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

78. Podľa Čl. 3 ods. 1 a 2 CMP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by prijal, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

79. O náhrade trov tohto aj odvolacieho konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku III rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP, keď zároveň nezistil, že by tu boli také okolnosti prípadu, aby bolo možné priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov s poukazom na zásadu spravodlivosti.

Poučenie:

Proti rozsudku môžu podať účastníci konania odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava, avšak odvolanie podané navrhovateľkou a procesným opatrovníkom by nebolo právne účinné, nakoľko navrhovateľka a procesný opatrovník sa práva podať odvolanie výslovne vzdali do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.